

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 170
din 19.03.2009

Dosar nr: 275/2008

Petiția nr: 5197/04.04.2008

Potent: P I A

Obiect: Discriminare generată de prevederile art. 16 și art. 17 din Legea 360/2002 privind Statutul polițistului

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

I.1. Numele, domiciliul sau reședința petentului

I.1.1. P I A

I.2. Numele, domiciliul sau reședința reclamatului

I.2.1. Ministerul Internelor și Reformei Administrative, cu sediul în loc. București, Piața Revoluției nr.1 A, sect. 1

II. Procedura de citare

Urmare petiției înregistrate cu nr. 5197/04.04.2008, formulată de către petent, în temeiul art. 20, alin. 4 din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, părțile au fost invitate, prin adresele cu nr. 7961/05.06.2008 și 7970/05.06.2008 la sediul Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării pentru audieri. La audierile din data de 26.06.2008, s-a prezentat doar petentul.

Procedura de citare a fost legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerea petentului

Prin memoriul înregistrat cu nr. 5197/04.04.2008, petentul sesizează C.N.C.D.-ul cu privire la faptul că prevederile art.16 și art. 17 din Legea 360/2002 privind Statutul polițistului sunt discriminatorii, în ceea ce privește persoanele ce se află în situații comparabile. Articolul 16 prevede că „Pentru obținerea gradului

profesional următor polițistul trebuie să îndeplinescă cumulativ următoarele condiții:

a) să aibă stagiul minim în gradul profesional deținut sau să îl împlinească în cursul anului calendaristic respectiv, cu excepția comisarilor-șefi de poliție cu o vechime minimă de 2 ani în gradul profesional, care au îndeplinit cel puțin 5 ani funcții cu gradul profesional de chestor de poliție sau general de brigadă sau superioare și

b) să fi fost apreciat în ultimii doi ani ai stagiului minim în grad cu calificativul „excepțional” sau „foarte bun”, iar în ceilalți ani ai stagiului, cel puțin cu calificativul „bun”. Anii în care polițistului i s-au acordat calificative inferioare acestora nu intră în calculul stagiului minim în grad.” Și articolul 17 lit.g prevede Stagiul minim în gradele profesionale este: g) inspector principal de poliție - 3 ani;

Petentul precizează că este ofițer de poliție în cadrul Ministerului Internelor și Reformei Administrative și că are gradul profesional de inspector principal de poliție de la data de 25.03.2005. De asemenea, petentul specifică faptul că în anii 2005 și 2006 a fost evaluat cu calificativul „foarte bun” și că, în anul 2007, cei doi șefi nemijlociți pe care i-a avut au propus evaluarea sa cu calificativul „foarte bun”, însă șeful direct al acestora a hotărât să i se acorde calificativul „bun”.

În memoriu, petentul precizează că, la 25 martie s-a împlinit stagiul minim în gradul profesional de inspector principal de poliție. Conform normelor actuale, petentul susține că nu poate fi înaintat în gradul profesional de subcomisar de poliție decât peste minim 2 ani, în situația în care ar obține calificativul de cel puțin „foarte bun” în anii 2008 și 2009. În ceea ce privește adresa cu nr. **7202/21.05.2008** a M.I.R.A., petentul consideră că în acest caz există situații comparabile, respectiv între ofițerii care au obținut două calificative „foarte bun” și un calificativ „bun” în perioada stagiului minim în grad și, de asemenea, consideră că există un tratament aplicat diferit în situația în care un ofițer este avansat după 3 ani, unul după 4 ani iar un altul după 5 ani.

Ca răspuns la adresa C.N.C.D. cu numărul **14049/03.11.2008**, prin care s-a invocat excepția de necompetență materială a C.N.C.D.-ului, petentul a comunicat prin adresa cu nr. 14214/10.11.2008 faptul că, prin deciziile 818-821 din 2008 ale Curții Constituționale, art. 1, art. 2, alin. 3 și art. 27, alin. 1 din O.G. 137/2000, au fost declarate neconstituționale în măsura în care din acestea se desprinde înțelesul ca instanțele judecătorești au competența să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative. Petentul consideră că excepția de neconstituționalitate nu are nicio legătură cu petiția sa, având în vedere că acesta a cerut doar constatarea existenței unei situații discriminatorii în ceea ce-l privește.

Susținerea Ministerului Internelor și Reformei Administrative

Prin adresa cu nr. **7202/21.05.2008**, M.I.R.A. a precizat că, în cazul petentului, ultimii doi ani ai stagiului minim în grad, respectiv 3 ani potrivit art. 17 pct. 1 lit. g din Legea 360/2002, necesari acordării gradului următor sunt 2006-2007 și că, având în vedere faptul că pentru anul 2007 calificativul acordat a fost „bun”, rezultă că în ipoteza în care calificativul acordat pentru anul 2008 va fi „foarte bun”, petentul va fi avansat în martie 2009, amânarea fiind întârziată cu un an, nu cu doi așa cum petentul specifică în memoriu.

De asemenea, M.I.R.A. susține faptul că nu se poate reține existența unui tratament de deosebire, excludere, restricție sau preferință în exercitarea unui drept, deoarece legea stabilește clar care sunt condițiile care trebuie îndeplinite de către toți polițiștii pentru obținerea gradului profesional următor. În același timp, M.I.R.A. invocă jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului care a stabilit constant că principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea și că, pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. În aceste condiții M.I.R.A. consideră că petentul nu a fost discriminat sau dezavantajat față de ceilalți polițiști în sensul O.G. nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată.

Ca răspuns la adresa C.N.C.D. cu numărul **14048/03.11.2008**, prin care s-a invocat excepția de necompetență materială a C.N.C.D.-ului, M.I.R.A. a susținut faptul că atribuțiile în ceea ce privește controlul constituționalității legilor revin, potrivit legii fundamentale, Curții Constituționale, fiind de acord cu invocarea de către C.N.C.D. a excepției de necompetență în această cauză.

IV. Motivele de fapt și de drept

În fapt, Colegiul Director reține că petentul sesizează C.N.C.D.-ul cu privire la faptul că art. 16 și art. 17 din Legea nr. 360/2002 privind statutul polițistului conțin dispoziții pe care acesta le consideră discriminatorii.

În drept, având în vedere prevederile legale și articolele Constituției României, Colegiul Director apreciază că nu se poate pronunța pe texte de lege.

De asemenea, acest aspect este întărit și de **Decizia Curții Constituționale nr. 997 din 7 octombrie 2008** referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 20 din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare prin care Curtea Constituțională:

„Admite excepția de neconstituționalitate ridicată de Ministerul Justiției în Dosarul nr.7604/99/2007 al Curții de Apel Iași – Secția contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art.20 alin.(3) din Ordonanța Guvernului nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare sunt neconstituționale, în măsura în care sunt interpretate în sensul că acordă Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării competența ca, în cadrul activității sale jurisdicționale, să anuleze ori să refuze aplicarea unor acte normative cu putere de lege, considerând că sunt discriminatorii, și să le înlocuiască cu norme create pe cale judiciară sau cu prevederi cuprinse în alte acte normative.”

Astfel, raportându-ne la obiectul plângerii și la dispozițiile legale incidente, Colegiul Director constată că plângerea nu este de competența Consiliului Național pentru Combaterea Discriminării, conform atribuțiilor stabilite de O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, cu **unanimitate de voturi** ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Nu pot fi reținute aspecte care intră sub incidența art.2 din Ordonanța de Guvern nr.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și aprobările ulterioare, republicată;
2. Prezenta hotărâre se va comunica părților;

V. Modalitatea de plată a amenzii

Nu este cazul

VI. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședință

DEZIDERIU GERGELY - Membru

HALLER ISTVAN – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA – Membru

VASILE MONICA ANA - Membru

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit **OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ**, constituie de drept titlu executoriu.

